

pa verjemo, da bi vedili tiči vkup večglasno in popolnoma so-  
glasno peti, kar se bere od sariamov (penelope). Scheitlein  
piše: „Neki tiči so celó za kratke besede, da eden prvi, drugi  
pa drugi glas poje“. Pa to še so saj tiči; nikakor pa se ne  
zdi verjetno, da bi celó krastača (krapavica) vgodno pela: „V  
Guinei piše Oken, „poje gerbasta krastača — (systema)“.  
Lihtaka, kar pravi Plinij: „Vse konjištvo Sibarcev se je po  
glasbi plesaje premikalo“. \*) Bonnet pripoveduje, da je v  
Parizi vidil podgane po glasbi na vervi plesati z manjgico v  
tačicah; drugih osem, pa pleše ob enem ples glediščni in to  
tako na tanko po glasbi, ko naj bolj izrjeni plesavec!!

Na tej poti pa srečamo marsiktero še ne razodeto skriv-  
nost. Neki glasi in napevi n. p. ne mikajo nikakor neke živali, drugi  
pa jo očitno zavnimajo, taka je z nekimi orodi in doni. Len-  
cev prijatelj je imel kanarčeka, kateri ni porajtal njegove godbe,  
dokler ni na glasko c dur potegnil. Ko berž pa ta glas zadoni,  
je ves posluh, zleti godcu na ramo ali gosli, in poje ž njim na  
vse gerlo. Kaj podobnega sem doživel sam pri nekem psu. Le  
pri otožnih napevih glasovirnih je nemilo javkal, drugih ni po-  
rajtoval. Le tistokrat je vselej od sosedovega slemena neka  
golobica k oknu poslušat priletela, kedar je izverstna glasovirka  
Larova igrala neki napev iz pevoigre „Admet“, in sicer nikoli.  
Po tem napevu je koj nazaj zletela.

Izverstni glasovirec Benati, ko vidi pri svojem kodru,  
da ga kaj rad igrati poslušá, si zmislí ga naučiti, da bi po os-  
mici vse glase lajal. Na različnih glasbenih orodih mu osmico  
vglašuje (vdonuje), pa vse zastonj. Poslednjič si omislí 7  
vbranih zvončkov, v ktere zaporedoma bije, in v 9 dneh mu  
vé koder po osmici lajati — ali osmičkati.

## Šolska kratkočasnica.

Pri nekem šolskem spraševanju popravljajo šolski oglednik učitelju med drugim tudi to, da ni prav, če učenci pri številjenji številijo z denarji, ki jih še ne poznajo, in jih še niso vidili, ter naročajo: „Gospod učitelj, vi morate učencem vse posamne denarje djansko

Umetni jezdicí sihdob nam to poterjujejo: ravno ko vojaški verno po glasbi stopajoči.

kazati, zakaj, kar se učenci učé, morajo tudi z očmi resnično viditi. Šola brez kazavnega nauka je dolgočasna, in morí duha“. — Učitelj se ponižno priklone, in pravi: „Vaša opomba, gospod oglednik, je gola resnica; toda po pravici vam povem, da do sedaj še sam nisem tako srečen, da bi poznal kaj več denarjev, kakor jih poznajo moji učenci“.

## Dopisi in novice.

**Iz Velikovca.** 22. dec. (Pervi shod učiteljev zavoljo društva za napredovanje.) V sredo preteč. l., 19. decembra, smo se tú zbrali skorej vsi učitelji naše dekanije in dva iz Doberlevasi, da bi vpeljali društvo, ktereга lepi namen bi bilo napredovanje, naj se učitelji naši zmiraj boljše izurjajo in se boljšajo naše šole. Učiteljeva naloga je velika! Kako hudo in težko je pri tem delu! Da se pa vse prav in vestno storiti more, potrebno je zmiraj boljšega izurjenja v svojem stanu. Zatorej smo tudi tukaj izrekli željo, da naj se napravi učiteljsko društvo, in res zgodilo se je tako. — Okoli 10. ure dopoldne omenjenega dne se zberemo v izbi 4. razreda velikovške glavne šole in pretresamo marsiktere reči. Sklenilo se je tudi nazadnje, naj bo tak shod vsak mesec enkrat. Vselej naj dva učitelja, ktera se popred volita, vsak eno pedagogično jima napovedano nalogo v očitni seji izveršujeta. Drugi družniki naj pa njuno izdelovanje na reščeto vzamejo in svojo kritiko delajo. Po tem je bila volitev društvenega voditelja in zapisovavca. Za voditelja je bil izvoljen g. Bogomir Nikl, podučitelj v 2. razredu, in za pisarja Janez Zima, podučitelj v 1. razredu na glavni šoli v Velikovcu. — Dalje se je pogovarjalo o tem, ktere pedagogične knjige in časopise naj si naročimo. Naročili se bomo tudi na „Učiteljskega Tovarša“. Vsak družnik (kterih je 14), plača na mesec 50 kr. Prihodnji shod je 9. januarja 1867. O tem drugikrat kaj. \*)

Učitelji! le krepko na noge, da pokažemo svetu, kaj je naša naloga in kako se ta dá k sreči vsega človeštva izpeljevati! („Slov“.)

**Iz pod Grintovca.** Kaj praviš, „Tovarš“, kako je to, da so vsi prelepi ukazi, ki zadevajo šolo in učitelja, tako malo rodovitni, da učitelji sim in tje še ne vemo, ali imamo še kaj pravice do svoje zao-stale plače, ali ne. Tudi jaz imam pri srenji še nekaj goldinarjev shranjenih za boljše čase, to je, za take čase, kedar se bodo učiteljem enako c. k. vradnikom na tanko plačevali njihovi dohodki. Jaz menim, da učiteljeve plače nikakoršna druga postava ne bode vredila in stanovitno vresničila, kakor tista, ki poreče. „Vé srenje na deželi še sim ter tje ne znate, ali tudi nočete po zasluženji plačevati svojih učiteljev, zato bote od sedaj za naprej plačevate pri c. k. davkih toliko več, kolikor dajete sicer učitelju. Učitelj pa bo vsaki mesec iz

\*) Prosimo, povejte tudi „Tov.“ kaj o tem hvalevrednem napredovanji!